EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 22.9.2006
KOM(2006) 500 lõplik

2006/0172 (CNS)

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE

energiakultuuride toetuskava läbivaatamise kohta

(nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, artikli 92 alusel)

{SEK(2006) 1167}

Ettepanek

NÕUKOGU MÄÄRUS

millega muudetakse ja parandatakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta

(komisjoni esitatud)

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE

energiakultuuride toetuskava läbivaatamise kohta

(nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, artikli 92 alusel)

SISUKORD

1. SISSEJUHATUS 3
2. ARUANDE ULATUS 3
3. EL 15 – HETKESEIS JA VIIMASE AJA SUUNDUMUSED 4
3.1. Toetuskava kasutamine 4
3.2 Energiakultuuride toetust saavad kultuurid ja alad 5
3.3. Energiakultuuride lähiaja arenguperspektiivid ELi vanades liikmesriikides 5
3.4. Hindamisaruande esialgsed järeldused 5
4. OLUKORD UUTES LIIKMESRIIKIDES JA TOETUSKAVA KOHANDAMINE 6
4.1. Energiakultuuride toetuse õiguslik seisund 6
4.2. Biokütuseid käsitleva algatuse rakendamine 7
4.3. Uute liikmesriikide energiakultuuride lähiaja arenguperspektiivid 7
5. TULEVIK: KUIDAS TOETUSKAVA PARANDADA 8
5.1. Energiakultuuride toetuse laiendamine kõigile uutele liikmesriikidele 8
5.2. Tagatud maksimumpindala korrigeerimine 8
5.3. Riikliku toetuse laiendamine mitmeaastastele taimedele 8
5.4. Energiakultuuride toetuskava lihtsustamise võimalused 9
6. JÄRELDUSED 9

1. SISSEJUHATUS

Ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta reformi ettevalmistuste käigus tegi komisjon ettepaneku asendada toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava põllukultuurist sõltumatu energiakultuuride finantsabiga ehk nn süsinikukrediidiga eelkõige selleks, et asendada süsinikdioksiidi, samal ajal kui maa tootmisest kõrvaldamise kava asemel oleks kehtestatud kohustuslik pikaajaline maa külvikorraväline tootmisest kõrvaldamine.

Ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta reformi tulemusena vastu võetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1782/2003 säilitatakse olemasolev maa tootmisest kõrvaldamise kava (ja toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava) ning määruse 5. peatükis sätestatakse uus, energiakultuuride kasvatamise toetus. Selle toetuse suuruseks on 45 eurot hektari kohta tagatud maksimumpindalast, mis on 1 500 000 ha, mida ei jagata liikmesriikide vahel.

Mõlemaid meetmeid (*toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava* ja *energiakultuuride toetuskava*) rakendatakse korraga ning need toetavad energiakultuuride kasvatamist. Põllumajandustootjad võivad otsustada ühe või teise meetme kasuks olenevalt konkreetsest olukorrast. Energiakultuuride kasvatamise toetust ei anta siiski tootmisest kõrvaldatud maa jaoks, küll aga on toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava raames põllumajandustootjatel, kes kasvatavad tootmisest kõrvaldatud maal energia tootmiseks kasutatavat toorainet, õigus saada maa tootmisest kõrvalejätmise toetust või maa tootmisest kõrvaldamisega seotud toetusõiguste maksumust.

Nõukogu määruse artikli 92 kohaselt esitab komisjon nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2006 aruande kava rakendamise kohta, millele lisatakse vajaduse korral ettepanekud, võttes arvesse ühenduse biokütuseid käsitleva algatuse rakendamist.

2. ARUANDE ULATUS

Käesolevas aruandes võetakse arvesse kava rakendamise esimese kahe aasta jooksul saadud kogemusi ning kõige viimaseid ELi biokütuseid käsitleva algatuse raames vastu võetud dokumente, sh biomassi tegevuskava[1] ja komisjoni teatist ELi biokütuste strateegia kohta,[2] 20. veebruaril 2006. aastal toimunud nõukogu 2708. istungjärgu järeldusi, kus delegatsioonid „*kutsuvad komisjoni üles energiakultuuride toetuskava läbivaatamisel tagama, et see oleks kooskõlas ühenduse üldise biokütusealase poliitikaga, et kõikides liikmesriikides ergutataks energiakultuuride kasvatamisele ning et komisjon käsitleks aruandes energiakultuuride toetuste süsteemi lihtsustamist*", ning 8. juunil 2006. aastal toimunud energeetikanõukogu istungi järeldusi, kus soovitatakse komisjonil „lihtsustada bioenergia tootmise ja kasutamise halduskorda ühise põllumajanduspoliitika raames ning anda hinnang energiakultuuride toetuskava laiendamisele kõikidesse liikmesriikidesse".

Eespool esitatu põhjal uuritakse aruandes toetuskava tõhustamise võimalusi alates 2007. aastast. Pidades silmas aruande koostamise aega, ei pruugi see hõlmata energiakultuuride toetuskava ja käimasoleva biokütuste direktiivi läbivaatamise vahelist seost. Samuti ei võeta

---

1 KOM(2005) 628; 7.12.2005.
2 KOM(2006) 34; 8.2.2006.

käesolevas aruandes arvesse 2006. aasta kevadise Euroopa Ülemkogu järeldusi, kus riigipead ja valitsusjuhid leppisid kokku selles, et 2015. aastaks võiks biokütuste osakaal uue eesmärgina olla 8 protsenti. Nende asjaolude võimalikku mõju energiakultuuride toetuskavale ning teistele biokütuste ja biomassiga seotud ühise põllumajanduspoliitika meetmetele tuleb hinnata edaspidi.

Nimetatud ajanappuse tõttu ei käsitleta käesolevas aruandes põhjalikumat analüüsi vajavaid teemasid (nt seos toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava ja energiakultuuride toetuskava vahel või toetuse mõju põllumajandustootjate sissetulekutele). Neid küsimusi käsitletakse 2008. aastal kavandatava ühise põllumajanduspoliitika üldise läbivaatamise käigus, mil võetakse arvesse ka biokütuste direktiivi läbivaatamise tulemusi, pidades silmas alljärgnevat:

– kas on vaja rakendada lisameetmeid biokütuste kasutamise edendamiseks;

– mil määral on nõudlusega seotud meetmete kõrval tarvis võtta pakkumisega seotud meetmeid;

– kas põllumajandustootjaid tuleb veelgi julgustada üle minema mitmeaastaste taimede kasvatamisele.

3. EL 15 – HETKESEIS JA VIIMASE AJA SUUNDUMUSED

3.1. Toetuskava kasutamine

Energiakultuuride toetust kohaldati esimest korda 2004. aastal. Toetuskava rakendamise esimese kahe aasta jooksul oli maa-ala, millele taotleti energiakultuuride otsetoetusi, märgatavalt väiksem kui 1,5 miljoni hektari suurune tagatud maksimumpindala: 2004. aastal oli toetustega kaetud maa kogupindala umbes 300 000 hektarit (20%) ja 2005. aastal 570 000 hektarit (38%). 2005. aastal kasutasid toetuskava kõige rohkem Saksamaa, Prantsusmaa ja Ühendkuningriik. Esialgsed andmed 2006. aasta kohta näitavad kindlat kasvutendentsi. Liikmesriigid edastavad täpsemad andmed 2006. aasta septembri keskel.

Leidub siiski põllumajandustootjaid, kes kasvatavad energiakultuure taotlemata maa tootmisest kõrvaldamise toetust või energiakultuuride toetust. Põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi andmetel ei taotletud 2004/2005. turustusaastal toetust ligikaudu 24%-le alast, kus kasvatatakse biodiisli tootmiseks rapsiseemet, 2005/2006. turustusaastal oli see näitaja 38%.

Sellise olukorra kujunemise võimalikud põhjused on lühidalt järgmised:

a. Energiakultuuride toetuskava ja toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava on üksteist täiendavad toetuskavad. Kui toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava puhul puudub tooraine alternatiivkulu, siis energiakultuuride toetuskava korral konkureerib tooraine turul toidu- ja söödakultuuridega. Seetõttu ei asenda energiakultuuride toetus energeetiliste kultuuride kasvatamist tootmisest kõrvaldatud maal, vaid on põllumajandustootjatele lisavõimalus saada eritoetust.

b. Toetuskava rakendamist võib piirata asjaolu, et selle haldamise eeskirju peetakse keeruliseks. Arvatavasti kergendab olukorda kokkuostjatele suhkrureformiga antud võimalus osaleda toetuskava haldamises.

c. Põllumajandustootja kohustus sõlmida kokkuostjaga/töötlejaga leping enne taotluse esitamise kuupäeva tähendab seda, et põllumajandustootja kaotab võimaluse ja vabaduse teha kultuuride turustamise kohta otsuseid (olenevalt turuhinnast kas toiduks kasutatavad või toiduks mittekasutatavad tooted). Selle tulemusel võivad mõned põllumajandustootjad kasvatada energiakultuure, saamata toetust energiakultuuride toetuskava ja toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava alusel, kuna nad leiavad, et toetusest saadav rahaline kasu ei kaalu täielikult üles lepingu sõlmimise kohustusest tulenevaid ebamugavusi. Kuid lepingu sõlmimise kohustus on kummagi toetuskava puhul nii kontrollitavuse kui ka töötlejate tegevuse juhtimise poolest siiski väga oluline.

3.2. Energiakultuuride toetust saavad kultuurid ja alad

Ühtset pindalatoetuste kava[3] mittekohaldavates liikmesriikides (ELi vanad liikmesriigid ning Malta ja Sloveenia) 2004. ja 2005. aastal energiakultuuride all olnud põllumajandusmaa pindalad on esitatud aruande I lisas ja kava raames 2004. aastal kasvatatud kultuurid on esitatud riikide kaupa II lisas.

3.3. Energiakultuuride lähiaja arenguperspektiivid ELi vanades liikmesriikides

Andmed bioetanooli ja biodiisli tootmise ning tootmisvõimsuste kohta viitavad energiakultuuride nõudluse tohutule kasvule lähiaastatel (vt lähemalt aruande III ja IV lisa).[4]

Näiteks bioetanooli kohta ennustatakse selle toodangu neljakordset kasvu aastatel 2005–2008, kusjuures suurimateks tootjateks on Prantsusmaa, Saksamaa ja Hispaania. 2008. aastal võib käigus olla ligi 42 bioetanoolitehast; 2005. aastal oli neid vaid 13. Saksamaal, Prantsusmaal ja Hispaanias tehakse suuri investeeringuid biodiisli tootmisse, mistõttu oodatakse selle toodangu kahekordistumist ajavahemikus 2005–2007.

3.4. Hindamisaruande esialgsed järeldused

Käesoleva aruande koostamise ajal viib *DEIAgra – Università degli studi di Bologna* põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadiga sõlmitud lepingu alusel läbi uuringut ühise põllumajanduspoliitika energiakultuuride meetmete rakendamise ja bioenergia turu kohta. Esialgsed järeldused põhinevad peamiselt piiratud arvul piirkondlikel bioenergia tootmise viisidel, mida peetakse esinduslikuks. Seetõttu kehtivad tulemused üksnes uuritud piirkondade ja bioenergia tootmise viiside kohta.[5]

Energiakultuuride toetus võib moodustada vastava osa turumarginaalist[6], mida põllumajandustootja võib samast kultuurist saada, eeldusel et turumarginaal on nullilähedane või negatiivne. Seda tõendavad järgmised juhtumid: maisikasvatus biogaasi tootmiseks Alam-

---

3 Vt lähemalt punkt 4.1.

4 Nt Euroopa Biodiisli Nõukogu andmetel on ELi liikmesriikide biodiisli kogutoodang aastatel 2004–2006 kasvanud 65%. Biodiislitoodangu prognoosid näitavad 2006. aastal tõusu 43,5% võrra võrreldes 2005. aastaga.

5 Kärnten (biogaas maisist), Alam-Saksi (biodiisel rapsiseemnest, biogaas maisist), Castilla-León (biodiisel päevalillest, kuiv või niisutatud, bioetanool odrast, kuiv või niisutatud), Oulu (Soome) (päideroog–põletamine elektrijaamades), Champagne-Ardenne (bioetanool nisust), Ülem-Normandia (biodiisel rapsiseemnest).

6 Turumarginaal: marginaal, mis arvutatakse turujõudude ja kultuuride saagikuse loodusliku kõikumise ühismõju põhjal eurodes hektari kohta.

Saksi liidumaal, päevalillekasvatus biodiisli tootmiseks ning odrakasvatus bioetanooli tootmiseks Castilla-Leónis, päideroo põletamine Oulu elektrijaamades (Soomes). Kui turumarginaal on kõrgem, moodustab energiakultuuride toetus sellest väiksema, kuid mitte tühise osa,[7] nagu selgus alljärgmiste juhtumite uuringute põhjal: maisikasvatus biogaasi tootmiseks Kärntenis, rapsiseemne kasvatus biodiisli tootmiseks Alam-Saksi liidumaal, nisukasvatus bioetanooli tootmiseks Champagne-Ardenne'is, rapsiseemne kasvatus biodiisli tootmiseks Ülem-Normandias. Sellest järeldub, et energiakultuuride toetus motiveerib põllumajandustootjaid kasvatama energia toomiseks sobivaid ja madala turumarginaaliga kultuure just energia tootmiseks, mitte muuks otstarbeks. Energiakultuuride toetust saavad külvipinnad on märgatavalt suurenenud: peaaegu kõigis ELi vanades liikmesriikides täheldati 2004. ja 2005. aastal kasvumäära kolmekohalist suurenemist. Siiski ei suudetud toetuskava esimese kahe rakendusaasta jooksul katta kogu tagatud maksimumpindala.

Toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kava, mis võimaldab põllumajandustootjatel toota toiduks mittekasutatavaid tooteid tootmisest kohustuslikus korras kõrvaldatud maal, on praktikas osutunud oluliseks energiakultuuride kasvatamist edendavaks meetmeks: energiakultuure kasvatati enam kui 95 protsendil sellisest maast.

Siiski ei erguta sellised eritoetused nagu energiakultuuride toetus ja toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise toetus üksi energiakultuuride kasvatamisele. Eriti just energiakultuuride toetusega kaasneb suur halduskoormus ja teatav jäikus lõpliku turustusvõimaluse valikul. Kasutades energiakultuuride toetust, ei ole põllumajandustootjatel saagikoristuse ajal enam õigust vabalt otsustada kultuuride võimalike kasutusalade üle (toiduks, söödaks, toiduks mittekasutamine, sh energia). Kuna see viitab võimalusele saada kahju, võib see vähendada energiakultuuride toetuse taotlemist. Pealegi on viimastel aastatel energiakultuure kasvatatud märkimisväärselt suurel maa-alal ka energiakultuuride toetust ja toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise toetust saamata.[8] Mõnel juhul on energiakultuuride turumarginaalid olnud tõesti kõrged. Pealegi on kuni ühtse otsemaksete kava kehtestamiseni enamikul energeetilistest kultuuridest olnud õigus saada põllukultuuride toetust.

4. OLUKORD UUTES LIIKMESRIIKIDES JA TOETUSKAVA KOHANDAMINE

4.1. Energiakultuuride toetuse õiguslik seisund

Ühise põllumajanduspoliitika reformi kohaselt (nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikkel 143b) võivad uued liikmesriigid otsustada rakendada ühtset pindalatoetuste kava, mille kohaselt makstakse iga põllumajandusmaa hektari kohta ühesuurused summad, mis ei või ületada asjaomase uue liikmesriigi poolt vaadeldaval aastal saadaolevate otsemaksete kogusumma alusel määratud riiklikku ülempiiri.

Praegu kehtivate ühtse pindalatoetuste kava rakendamise eeskirjade kohaselt ei ole nimetatud kava kohaldavatel liikmesriikidel õigust energiakultuuride toetusele. Maa tootmisest kõrvaldamise kohustuse puudumisel ei ole neil liikmesriikidel võimalik kasvatada energiakultuure tootmisest kõrvale jäetud maal.

---

[7] Mittetühine osa: energiakultuuride toetus on enam kui 10% sama kultuuri turumarginaalist.

[8] Vt punkt 3.1.

Kuid nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 143c kohaselt võib ühtset pindalatoetuste kava kasutav uus liikmesriik komisjoni loal maksta põllumajandustootjatele energiakultuuride eest riiklikku täiendavat otsetoetust (edaspidi „lisatoetus"). Riiklike lisatoetuste maksimumsumma määramisel tuleb arvesse võtta otsetoetuste järkjärgulise kasutuselevõtu hetketaset vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 143a.

Ühtset pindalatoetuste kava mittekasutavate uute liikmesriikide (Sloveenia, Malta) kohta kehtivad samad üldtingimused nagu ELi vanades liikmesriikides, kuid selle erinevusega, et rakendatakse ka nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143a sätestatud otsetoetuste järkjärgulist kasutuselevõttu. Seega kohaldatakse energiakultuuride toetust ja vastavat tagatud maksimumpindala ning kehtib maa tootmisest kõrvalejätmise kohustus (millega kaasneb õigus kasvatada seal energiakultuure).

4.2. Biokütuseid käsitleva algatuse rakendamine

Andmed ELi liikmesriikide biokütuse tarbimise ja riiklike soovituslike eesmärkide kohta näitavad, et paljud uued liikmesriigid on ühenduse biokütuseid käsitlevat algatust ellu viies seadnud oma eesmärgid vastavalt vanade liikmesriikide eesmärkidele või läinud neist isegi kaugemale. Samuti on kõik uued liikmesriigid juba vastu võtnud riiklikud meetmed biokütuste tootmise ja kasutamise edendamiseks (nt kehtestanud aktsiisivabastused).

Mõni uus liikmesriik on juba hakanud maksma energiakultuuride kasvatamiseks riiklikke täiendavaid otsetoetusi[9], mistõttu neis riikides tuntakse energiakultuuride kasvatamise vastu märgatavat huvi.

Need andmed näitavad, et uued liikmesriigid teevad märkimisväärseid jõupingutusi, et vastata biokütuseid käsitleva algatuse nõuetele. Neil on samasugused kohustused ja ülesanded nagu teistel liikmesriikidel.

Andmed uute liikmesriikide energiakultuuride külvipinna kohta on puudulikud. Samas näitavad biodiislitoodangu andmed (vt aruande III lisa), et sellal kui uute liikmesriikide põllumaa on umbes 30% kogu ELi põllumaast, on nende biodiislitoodang vaid 8–10% kõikide liikmesriikide kogutoodangust. Samal ajal kui tootmisvõimsus 2006. aastal võrreldes 2005. aastaga suurenes üldiselt ligi 50%, jäi kasv uutes liikmesriikides vaid 20% piiresse.

4.3. Uute liikmesriikide energiakultuuride lähiaja arenguperspektiivid

III ja IV lisas esitatakse andmed energiakultuuride, töötlemisvõimsuste ja biokütuste tootmise arengutendentside, sh uute liikmesriikide praeguste ja tulevaste tootmisvõimsuste kohta.

Uutes liikmesriikides luuakse uusi võimalusi bioetanooli tootmiseks. Kui 2005. aastal oli kahe Poola ja kahe Ungari tehase toodang kokku 135 000 tonni, siis kuues uues liikmesriigis tegutseva 20 tehase 2008. aasta oodatav toodang peaks olema 1 128 000 tonni. Uute suurte bioetanooli tootjatena peaksid esile kerkima Ungari, Poola ja Tšehhi Vabariik. Samuti võib biodiislitoodang aastatel 2005–2007 kahekordistuda, millest umbes 10% tuleb uutest liikmesriikidest, peamiselt Poolast ja Tšehhi Vabariigist.

[9] Poola: 7 500 ha lühikese raieringiga madalmetsa; Ungari: 30 000 ha põllukultuure, 11 000 ha energiaheina (*Miscantus*), 2 500 ha lühikese raieringiga madalmetsa.

5. TULEVIK: KUIDAS TOETUSKAVA PARANDADA

5.1. Energiakultuuride toetuse laiendamine kõigile uutele liikmesriikidele

Tuginedes ELi biokütuste strateegias seatud eesmärkidele, kahe toetuskava rakendamise aastaga omandatud kogemustele, ühenduse energiakultuuride sektori arengule ning järgides 20. veebruaril 2006. aastal toimunud nõukogu 2708. istungjärgu järeldusi, teeb komisjon ettepaneku laiendada energiakultuuride toetuskava alates 2007. aastast kõikidele liikmesriikidele, sh ühtset pindalatoetuste kava rakendavatele uutele liikmesriikidele. Komisjon leiab, et uutes liikmesriikides tuleb energiakultuuride kasvatamise puhul kasutada samasugust ergutusvahendit nagu vanades liikmesriikides. Seetõttu tuleks toetuskava kohaldada samadel tingimustel, nagu seda praegu tehakse ELi vanades liikmesriikides, sh makstes energiakultuuride toetust.

5.2. Tagatud maksimumpindala korrigeerimine

Uutes liikmesriikides on umbes 30 miljonit hektarit põllumaad, see on ligikaudu 30% kogu ELi haritavast maast (104,3 miljonit hektarit). Aruandes esitatu põhjal ei ole alust arvata, et uute liikmesriikide tootmispotentsiaal on vanade liikmesriikide omast väiksem. Kuna ühtset pindalatoetuste kava kasutavad uued liikmesriigid ei ole seotud toiduks mittekasutatavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa tootmisest kõrvaldamise kavaga ja kuna sisemaariikides[10] (Ungari, Tšehhi Vabariik ja Slovaki Vabariik) saab energiakultuuride kasvatamiseks kasutada suuremat maa-ala, võib see suhe energiakultuuride toetuskava rakendamise korral oluliselt muutuda.

Võttes arvesse energiakultuuride külvipinna suundumusi ELi vanades liikmesriikides aastatel 2004–2006 ning samuti 2008. aastaks kavandatud ühise põllumajanduspoliitika läbivaatamist, tekib küsimus, kas tagatud maksimumpindala on 2007.–2008. aasta nõudluse rahuldamiseks piisav, sest selle ületamise tulemusena väheneks energiakultuuridele hektari kohta makstava toetuse suurus. Tänu elluviidud suhkrureformile on ka suhkrupeet kõlblik saama energiakultuuride toetust. Selle tulemusena võib energiakultuuride külvipind suureneda.

Komisjon leiab, et energiakultuuride toetuskava laiendamisega uutele liikmesriikidele alates 2007. aastast peaks kaasnema ka energiakultuuridele tagatud maksimumpindala suurendamine vähemalt proportsionaalselt nende põllumaaga.

5.3. Riikliku toetuse laiendamine mitmeaastastele taimedele

Nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 56 lõike 4 kohaselt lubatakse liikmesriikidel maksta riiklikku toetust kuni 50% ulatuses kuludest, mis on seotud biomassi tootmiseks kasutatavate mitmeaastaste taimede kasvatamisega tootmisest kõrvaldatud maal. Kui seda lubataks laiendada ka energiakultuuride all olevale maale, saaks toetuse taset tõsta, tegemata lisakulutusi ühise põllumajanduspoliitika raames. Kuna energiakultuuride all oleval maal on mitmeaastaste taimede osakaal väike, võiks taoline meede aidata luua tasakaalu, mida praegu rikub õliseemnekultuuride eelistamine. Selline toetus võib ka soosida ebakvaliteetsema põllumaa või suure erosiooniohuga alade alternatiivset või vähem intensiivset kasutust, muutes toetuskava veelgi keskkonnahoidlikumaks.

---

[10] Meresadamatele vahetu juurdepääsuta liikmesriigid.

5.4. Energiakultuuride toetuskava lihtsustamise võimalused

Energiakultuuride toetuskava eesmärk on ergutada selliste kultuuride kasvatamisele, mida on võimalik kasutada teatud energiatoodete, nt biokütuste või biomassist toodetud energia, tootmiseks (vt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikkel 88).

Selle kahe aasta jooksul, mil seda toetuskava on rakendatud, on põllumajandustootjatelt saadud kaebusi toetuskava keerukuse pärast, mis omakorda on võinud negatiivselt mõjutada põllumajandustootjate ja töötlejate/kokkuostjate osalemist. Seetõttu oleks asjakohane otsida võimalusi rakenduseeskirjade lihtsustamiseks, seadmata ohtu toetuskava tõhusust.

Võttes arvesse nõukogu 2708. istungjärgu järeldusi (vt punkt 2), esitab komisjon enne 2006. aasta lõppu otsetoetuste korralduskomiteele ettepanekud energiakultuuride toetuskava lihtsustamise kohta. Energiakultuuride toetuskava rakenduseeskirjade lihtsustamine võib hõlmata järgmist:

– töötlejate tagatiste süsteemi läbivaatamine: kaaluda võiks süsteemi, mille puhul kokkuostjad ja/või töötlejad ei pea iga lepingu ja igat liiki tooraine pealt tagatist maksma, vaid kus põllumajandustootjad peavad energiakultuuri toetuse saamiseks tarnima tooraine volitatud kokkuostjatele/töötlejatele;

– süsteemi lihtsustamine põllumajandustootjate jaoks: olemasolevate kontrollimeetmete läbivaatamine, kui põllumajandusettevõttes kasutatakse energia tootmiseks teravilja ja õliseemnekultuure.

6. JÄRELDUSED

a. Selleks et toetada liikmesriikide osalemist ühenduse biokütuseid käsitleva algatuse elluviimises, tuleks energiakultuuride toetus teha kättesaadavaks kõikidele liikmesriikidele, sh uutele liikmesriikidele. See nõuab tagatud maksimumpindala olulist korrigeerimist. Kaasneb maksimaalselt 4,5 miljoni euro suurune lisakulu ühenduse eelarvest iga 100 000 hektari kohta, mille võrra suurendatakse tagatud maksimumpindala. Komisjon kavatseb aegsasti vastu võtta vastava ettepaneku nõukogule. Tagatud maksimumpindala korrigeerimisel tuleb arvesse võtta toetuskava arvatavat kasutamist aastatel 2007 ja 2008 ning see vaadatakse uuesti läbi ühise põllumajanduspoliitika üldise läbivaatamise käigus 2008. aastal.

b. Rakenduseeskirjade lihtsustamine muudaks toetuskava atraktiivsemaks nii põllumajandustootjatele kui töötlejatele ning suurendaks selle mõju energiakultuuride arengule. Komisjon uurib hoolikalt toetuskava rakenduseeskirjade lihtsustamise võimalusi, tagades seejuures kontrolli toetuste kuritarvitamise ohu üle.

SELETUSKIRI

Kolm aastat tagasi jõudis nõukogu poliitilise kokkuleppeni ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta reformi suhtes, mis sillutas teed ühenduse põllumajandustootjate sissetulekutoetuste andmise põhjalikule ümberkorraldamisele ning millega kehtestati uus energiakultuuride viljelemise toetuskava eesmärgiga tagada ühenduse põllumajanduse ja maapiirkondade jätkusuutlik areng.

Praegu on veel vara reformi mõju põhjalikult hinnata. Kuigi üldjoontes on reformi edukalt ellu viidud, näitavad senised kogemused siiski, et olemasolevat süsteemi saab muuta veelgi lihtsamaks ja tõhusamaks.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on rakendada alates 2007. aastast järgmisi konkreetseid parandusettepanekuid:

– energiakultuuride toetuskava rakendamise kohta komisjoni poolt nõukogule esitatava aruande järeldused, s.t anda energiakultuuride toetust uutes liikmesriikides samadel tingimustel kui teistes liikmesriikides ning lubada liikmesriikidel maksta toetust biomassi tootmiseks kasutatavate mitmeaastaste taimede kasvatamiseks energiakultuuride toetuskavast rahastataval alal;

– ühtset pindalatoetuste kava rakendavatele uutele liikmesriikidele võimaluse andmine jätkata sissetulekutoetuse maksmist põllumajandustootjatele sel samal lihtsal viisil kuni 2010. aasta lõpuni; samal ajal ei pikendata pärast 2008. aastat selle erandi kehtivusaega, millega ühtset pindalatoetuste kava kohaldavad liikmesriigid vabastati praegusest kohustusest lisada kohustuslikud majandamisnõuded vastavusnõuetesse; selleks et tagada maaelu arengu teise samba meetmete lähtetasandi (mille suhtes on võimalik sanktsioonide kohaldamine) ja nimetatud erandi tühistamisest tuleneva olukorra kooskõla, tuleb nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklit 51 vastavalt muuta;

– ühtse otsemaksete kava rakendamisel kohaldatavate abikõlblikkuse eeskirjade lihtsustamine maa puhul, kuhu on istutatud oliivipuud;

– teatud eeskirjade kehtestamine, mis on vajalikud seoses suhkrusektoris antavate otsetoetustega.

2006/0172 (CNS)

Ettepanek

NÕUKOGU MÄÄRUS

millega muudetakse ja parandatakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 36 ja artikli 37 lõike 2 kolmandat lõiku,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,[11]

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1782/2003[12] on kehtestatud ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks.

(2) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 42 lõikega 8 keelatakse riiklikku reservi kasutades saadud õiguste üleandmine muudel juhtudel kui pärandi üleandmise korral. Kuid põllumajandustootjal peaks ka ühinemiste ja jagunemiste korral olema õigus riiklikust reservist saadud toetusõigusi üle anda uuele põllumajandusettevõttele või põllumajandusettevõtetele.

(3) Kogemused näitavad, et toodanguga sidumata sissetulekutoetuse puhul võivad põllumajandusmaa abikõlblikkuse eeskirjad olla suhteliselt lihtsad. Seega tuleks lihtsustada ühtse otsemaksete kava suhtes kohaldatavaid abikõlblikkuse eeskirju põllumajandusmaa puhul, kuhu on istutatud oliivipuud.

(4) Praegu ei saa ühtset pindalatoetuste kava rakendavad liikmesriigid, sh Tšehhi Vabariik, Eesti, Küpros, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia (edaspidi „uued liikmesriigid") energiakultuuride kasvatamiseks ühenduse toetust. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 92 kohane energiakultuuride toetuskava läbivaatamine näitas, et energiakultuuride toetust tuleks alates 2007. aastast maksta kõikidele liikmesriikidele samadel tingimustel. Seepärast tuleks proportsionaalselt suurendada ka tagatud

---

[11] ELT C …, …, lk ….

[12] ELT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 953/2006 (ELT L 175, 29.6.2006, lk 1).

maksimumpindala. Uutes liikmesriikides ei tohiks toetuskavade rakendamiseks ettenähtud juurdekasvukava kohaldada energiakultuuride toetuskava suhtes ning ühtse pindalatoetuste kava suhtes kohaldatavaid eeskirju tuleks muuta.

(5) Et tugevdada mitmeaastaste energiakultuuride rolli ning anda tõuget nende kultuuride kasvatamiseks, peaks liikmesriikidel olema õigus maksta riiklikku toetust kuni 50% ulatuses kuludest, mis on seotud mitmeaastaste taimede kasvatamisega maa-alal, mille kohta on esitatud taotlus energiakultuuride kasvatamise toetuse saamiseks.

(6) Pärast ühinemist on uute liikmesriikide suhkrupeedi- ja suhkrurootootjad saanud hinnatoetust vastavalt nõukogu 19. juuni 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1260/2001 suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta.[13] Seepärast ei peaks määruse (EÜ) nr 1782/2003 peatükis 10f sätestatud suhkrupeedi- ja suhkrurootootjatele makstava ühenduse toetuse suhtes kohaldama nimetatud määruse artiklis 143a sätestatud juurdekasvukava alates sellest kuupäevast, mil hakati rakendama suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetuskava.

(7) Kogemused näitavad, et ühtne pindalatoetuste kava on tõhus ja lihtne põllumajandustootjatele toodanguga sidumata sissetulekutoetuse maksmise süsteem. Lihtsuse mõttes tuleks uutel liikmesriikidel lubada seda kohaldada kuni 2010. aasta lõpuni. Sellest hoolimata ei peeta siiski õigeks pikendada pärast 2008. aastat selle erandi kehtivusaega, millega ühtset pindalatoetuste kava kohaldavad liikmesriigid vabastati kohustusest lisada kohustuslikud majandamisnõuded vastavusnõuetesse. Selleks et tagada teatud maaelu arengu meetmete ja nimetatud erandi tühistamisest tuleneva olukorra vaheline kooskõla, tuleb nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005[14] artiklis 51 seda arvesse võtta.

(8) Tavaolukorras võivad põllumajandustootjad omavahel kokku leppida selles, millistel tingimustel toimub suhkru eritoetust saanud põllumajandusettevõtte (või selle osa) üleandmine. Kuid pärimise puhul tuleks sätestada, et suhkru eritoetus antakse pärijale.

(9) Määrusi (EÜ) nr 1782/2003 ja (EÜ) nr 1698/2005 tuleks vastavalt muuta.

(10) Nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 247/2006, millega sätestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks,[15] muudeti määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisa. Kuid eksikombel ei võetud oliiviõli ja humalate puhul arvesse neid muudatusi, mida tehti nimetatud lisasse komisjoni 22. detsembri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 2183/2005, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, ning määrust (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatud ühtse toetuskava üksikasjalikud rakenduseeskirjad.[16] Seepärast tuleks määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisa vastavalt muuta ning muudatused jõustada alates määruse (EÜ) nr 2183/2005 kohaldamise kuupäevast,

---

13 ELT L 178, 30.6.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 39/2004 (ELT L 6, 10.1.2004, lk 16).

14 ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr …./2006 (ELT L …, ….2006, lk ...).

15 ELT L 42, 14.2.2006, lk 1.

16 ELT L 347, 30.12.2005, lk 56.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1782/2003 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 42 lõike 8 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi üleandmise korral ning ühinemiste ja jagunemiste korral ning erandina artiklist 46, ei ole riiklikku reservi kasutades saadud õigused üleantavad viie aasta jooksul alates nende saamisest. Ühinemiste ja jagunemiste korral säilitavad uut põllumajandusettevõtet/uusi põllumajandusettevõtteid majandavad põllumajandustootjad riiklikust reservist eraldatud algsed õigused viieaastase perioodi lõpuni jäänud aja jooksul.“

2) Artikli 44 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„„Toetuskõlblik hektar” on ka maa-ala, kuhu on istutatud humalaid või maa-ala, kus kehtib ajutise puhkuse kohustus või maa-ala, kuhu on istutatud oliivipuud.“

3) Artikli 51 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) püsikultuurid, välja arvatud oliivipuud või humalad;“

4) Artikli 60 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui liikmesriik kasutab artikliga 59 ettenähtud võimalust, võivad põllumajandustootjad erandina artikli 51 punktist b ja c ja vastavalt käesolevale artiklile kasutada artikli 44 lõike 3 kohaselt deklareeritud maatükke ka määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 või määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 osutatud toodete tootmiseks ning muude kui selliste kartulite kasvatamiseks, mis on ette nähtud kartulitärklise valmistamiseks ja mille eest makstakse toetust käesoleva määruse artikli 93 alusel, välja arvatud artikli 51 punktis a nimetatud kultuurid.“

5) Artikli 71g lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Põllumajandustootjad võivad erandina artikli 51 punktist b ja c ja vastavalt käesolevale artiklile kasutada artikli 44 lõike 3 kohaselt deklareeritud maatükke ka määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 või määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 osutatud toodete tootmiseks ning muude kui selliste kartulite kasvatamiseks, mis on ette nähtud kartulitärklise valmistamiseks ja mille eest makstakse toetust käesoleva määruse artikli 93 alusel, välja arvatud artikli 51 punktis a nimetatud kultuurid.“

6) Artiklile 88 lisatakse järgmine lõige:

„Artikleid 143a ja 143c ei kohaldata energiakultuuride kasvatamiseks eraldatavate toetuste suhtes.“

7) Artikli 89 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Tagatud maksimumpindalaks, mille jaoks võib maksta toetust, kehtestatakse 2 000 000 hektarit.“

8) Lisatakse artikkel 90a:

Artikkel 90a
Siseriiklik toetus

Liikmesriikidel lubatakse maksta riiklikku toetust kuni 50% ulatuses kuludest, mis on seotud mitmeaastaste taimede kasvatamisega maa-alal, mille kohta on esitatud taotlus energiakultuuride kasvatamise toetuse saamiseks.”

9) Artiklile 110s lisatakse järgmine lõik:

„Artikleid 143a ja 143c ei kohaldata suhkrupeedi- ja suhkrurootootjatele antava toetuse suhtes.“

10) Artiklit 143b muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Uued liikmesriigid võivad hiljemalt ühinemiskuupäeval otsustada asendada otsetoetused, välja arvatud IV jaotise 5. peatükis kehtestatud energiakultuuride kasvatamise toetus, lõikes 9 nimetatud kohaldamisperioodil ühtse pindalatoetusega, mis arvutatakse vastavalt lõikele 2.“

b) lõike 6 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Alates 1. jaanuarist 2005 kuni 31. detsembrini 2008 võivad uued liikmesriigid kohaldada artikleid 3, 4, 6, 7 ja 9 valikuliselt kohustuslikke majandamisnõudeid käsitlevate sätete osas.“

c) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Vastavalt lõike 11 sätetele võib iga uus liikmesriik kasutada ühtset pindalatoetuste kava kuni selle kohaldamise perioodi lõpuni 2010. aasta lõpus. Uued liikmesriigid teavitavad komisjoni kava kasutamise lõpetamise kavatsusest viimase kohaldamisaasta 1. augustiks.“

d) lõike 11 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Lõikes 9 nimetatud ühtse pindalatoetuste kava kohaldamise perioodi lõpuni kohaldatakse artiklis 143a sätestatud protsendimäära. Juhul kui ühtset pindalatoetuste kava rakendamisaega pikendatakse vastavalt käesoleva lõike esimese lõigu punkti b kohaselt tehtud otsusele pärast 2010. aasta lõppu, kohaldatakse artiklis 143a sätestatud ja 2010. aastaks määratud protsendimäära kuni ühtse pindalatoetuste kava viimase kohaldamisaasta lõpuni.“

11) Artiklit 143ba muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimese lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Erandina artiklist 143b võivad uued liikmesriigid, kes kohaldavad ühtset pindalatoetuste kava, otsustada 30. aprilliks 2006 anda ühtse pindalatoetuste kava kohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele 2006.–2010. aastal suhkru eritoetust.“

b) Lisatakse järgmine lõige 6:

„6. Tegeliku või eeldatava pärandi üleandmise korral antakse suhkru eritoetus põllumajandusettevõtte pärinud põllumajandustootjale tingimusel, et põllumajandustootja on ühtse pindalatoetuste kava kohaselt toetuskõlblik.“

12) 2. I lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 51 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

„Esimeses lõigus sätestatud erand kehtib 31. detsembrini 2008.“

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2007. Artikli 1 lõikeid 9, 11 ja 12 kohaldatakse siiski alates 1. jaanuarist 2006.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
president

LISA

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisa muudetakse järgmiselt:

1) Oliiviõli kirje asendatakse järgmisega:

„

Oliiviõli	Käesoleva määruse IV jaotise 10b. peatükk Komisjoni määruse (EÜ) nr 795/2004[1] artikli 48a lõige 11	Pindalatoetus Maltale ja Sloveeniale aastal 2006

[1] ELT L 141, 30.04.2004, lk 1.

”

2) Humalate kirje asendatakse järgmisega:

„

Humal	Käesoleva määruse IV jaotise 10d. peatükk (***) (*****) Määruse (EÜ) nr 795/2004 artikli 48a lõige 12	Pindalatoetus Sloveeniale aastal 2006

”

FINANTSSELGITUS

1. EELARVERUBRIIK: 05 03 02 27 — ASSIGNEERINGUD (EEP 2007): 34,6 miljonit eurot

2. PEALKIRI:
Nõukogu määrus, millega muudetakse ja parandatakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta

3. ÕIGUSLIK ALUS:
Asutamislepingu artikkel 36 ja artikkel 37 lõike 2 kolmandat lõiku

4. EESMÄRGID:
Anda ühtset pindalatoetuste kava kohaldavatele uutele liikmesriikidele võimalus saada toetust energiakultuuride toetuskava raames ning ühtlasi suurendada ühenduse tagatud maksimumpindala 1,5 miljonilt hektarilt 2 miljonile hektarile. Suhkrureformiga vastuvõetud põhimõtte järgi lisatakse suhkrusektoris kohaldatav nõue, mille kohaselt ei rakendata ajutiste toodanguga seotud toetuste puhul otsetoetuste järkjärgulist kasutuselevõttu. Uutel liikmesriikidel lubatakse kohaldada ühtset pindalatoetuste kava kuni 2010. aasta lõpuni, samuti täpsustatakse oliiviõli käsitlevaid ühtse otsemaksete kava eeskirju.

5. RAHALINE MÕJU	12 KUUD (miljonit eurot)	KÄESOLEV EELARVE-AASTA 2006 (miljonit eurot)	JÄRGMINE EELARVE-AASTA 2007 (miljonit eurot)
5.0 KULUD – EÜ EELARVEST MAKSTAVAD (TOETUSED / SEKKUMISED)– LIIKMESRIIKIDE ASUTUSED – MUUD	22,5	–	–
5.1 TULUD – EÜ OMAVAHENDID (LÕIVUD / TOLLIMAKSUD) – RIIKLIKUD	–	–	–

	2008	2009	2010	2011+
5.0.1 KAVANDATUD KULUD	22,5	22,5	22,5	22,5
5.1.1 KAVANDATUD TULUD	–	–	–	–

5.2 ARVUTAMISMEETOD:
–

6.0 KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA JOOKSVA EELARVE ASJAOMASES PEATÜKIS KAVANDATUD ASSIGNEERINGUTEST? JAH EI

6.1 KAS PROJEKTI ON VÕIMALIK RAHASTADA KÄESOLEVA EELARVE ÜHEST PEATÜKIST TEISE ÜLEKANDMISE TEEL? JAH EI

6.2 KAS LISAEELARVE ON VAJALIK? JAH EI

6.3 KAS ASSIGNEERINGUID ON VAJA KAVANDADA TULEVASTES EELARVETES? JAH EI

MÄRKUSED:

1) Praeguste hinnangute järgi ei kasutata tagatud maksimumpindala 2007. ja 2008. aastal täielikult, kuna vanades liikmesriikides on energiakultuuride toetuskava kasutuselevõtt olnud üsna aeglane, mistõttu saaks ühenduse eelarves saavutada kokkuhoidu kuni 20 miljoni euro ulatuses 2008. aastal ja kuni 10 miljoni euro ulatuses 2009. aastal.

2) Kuna uutes liikmesriikides hakatakse maa kohustuslikus korras tootmisest kõrvaldamise nõuet kohaldama alles pärast 2010. aastat, siis võib see kaudselt mõjutada teraviljaturgu, mis omakorda võib põhjustada ettenägematuid kulutusi ühenduse 2010. ja 2011. aasta eelarvest.